

ВАРТОВА БАШТА

Вісник Присутности Христа

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“

„Нагородить парамок, та ще ніч“ Іса. 21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Ukrainian Edition
Monthly

Vol. I МІСЯЧНИК № 11

Надолст 1, (November 1,) 1929

ЗМІСТ:

АМБАСАДОРИ	163
Теперішня Задача	164
Насіиня	167
Піснїха	168
СПИР ІОВА З АГЕНТАМИ САТАНИ	169
ВІДНОТА І ДОБРОБУТ	171
ТАЙНА ЦАРСТВА БОЖОГО	173
ПИТАННЯ І ВІДПОВІДИ	176

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою адалобу.“ — Аввакум 2:1.

© WILBETS

На землі переполох народів у заколоті; як зарене море та філії* [взбурені, невдоволені маси]. І омертвіють люди від страху та дожидання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випростуйтеся і відіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближається викуплення ваше. — Євангеліє Маттея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

Сей журнал видає Товариство в тій цілі, щоб допомогти людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріял для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розгляд дороги піддержуючих бесідників до зборів, і оголошує конвенції і подає справоздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний і поучаючий матеріял до пояснення Біблії через радіо. Він точно тримається Біблії як Божого об'явленого Слова Пrawdи, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряться. Він є незалежний від впливу рижних партій, сект і людських віросповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою несомільного Слова Божого. Він не мішається в жадні суспільності і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є єдиний справедливий Бог, створитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Льюїс був початком Його творіння, котрий обіслав стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ створив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів дріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг статися Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив паргість жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами П Господа Ісуса Христа, приображуватися на подоби Його, давати свідцтво о імені і славі Єгови Бога, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „наслідок Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКИНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернувся і в тепер присутний; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві приверне людей до совершенного стану; і що підчас дарювання Христа кождий чоловік буде мати нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть послушні, отримають вічне життя і щастя.

ВИДАВЦІ:

Wartowa Bashia

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.
Заряд:

Н. Ф. Рутерфорд

В. Е. Ван Амбург

Президент

Секретар і скарбник

Редакційний комітет:

В. Е. Ван Амбург, Н. Темрі, Р. Т. Барбер, Е. Й. Коварт.
Всере в інших краях:

Н. Ф. Рутерфорд

FOREIGN OFFICES: *British*: 34 Craven Terrace, London, W. 2, England; *Canadian*: 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario; *Australian*: 495 Collins St., Melbourne, Australia; *South African*: 6 Belle St., Cape Town, South Africa. Please address the Society in every case.

Предплата на Вартову Башту річно вносить в Злучених Державах 1.00, в Канаді і інших краях, 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Південній Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці і Австралії Предплату треба вислати злине до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бізнесу, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросит.

Уваг для предплатників! В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримали належитість, ані не повідомляємо, що предплата скінчилась, а тільки зазначаємо се в своїй адресі один місяць наперед.

Entered as Second Class Mail Matter at Brooklyn, N. Y. Postoffice.
Act of March 3, 1879.

ПРОСЬБА

Знаву звертаємось до вас брати і пр. ятели в просьбою, щоб від тепер більше свої кореспонденції відносно справ інтересових Товариства, не адресували на імена певних братів котрі тут працюють в відділах, але адресуйте як слідує:

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
Ukrainian Department 117 Adams St., Brooklyn, N. Y.

ПРОГРАМИ ЧЕРЕЗ РАДІО

Осім повідомляємо Українців, замешкалих в місті Акрон, О. і околиці, що будуть дані відчити, дуже інтересуючі на підставі Слова Божого. Зі станції як слідує:
WFJC, K/C 1450, meters 206.8, watts 500, Beacon Journal Bldg., Akron, Ohio.

Програми будуть надавані як слідує:

В неділю на 25-го серпня, о год. 8:15 веч.
В неділю на 29-го вересня, о год. 8:15 веч.
В неділю на 27-го жовтня, о год. 8:15 веч.
В неділю на 24-го листопада, о год. 8:15 веч.
В неділю на 29-го грудня, о год. 8:15 веч.

Всі котрі бажають більше інформації відносно наших програм прошеі писати на адресу:

Mrs. J. Stasysshyn, 174 E. Crosier St., Akron, Ohio.

ПРОГРАМА ЧЕРЕЗ РАДІО

Осім повідомляємо Українців, замешкалих в Ірі, і околиці, що буде даний відचित „Добробут Певний“ через Радіо на 29-го вересня, від години 11:30 ранс: Зі станції як слідує:
W. E. D. H., Erie, Pa.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

Рік L.

Падолист 1, 1929

№ 11

Амбасадори

«Замість Христа оце ми послы, і наче Бог благос(вас) через нас; ми просимо вас замість Христа: примиріться з Богом.» — 2 Кор. 5:20.

ЄГОВА розсилає вість своєї правди між людей, щоб всі люди доброї волі могли, если хотять, стати по Його стороні. Найголовнішою річю для післанців є познакомитися з вісткою і заохочувати своїх братів брати участь в проголошуванні її для всіх хто має уха до слухання. Видиму часть роботи на землі Господь поручив членам Христа, тим, що отримали своє помазання через св. духа.

²Деотрі, що посвятилися чинити волю Божу, мають мильне поняття щодо їх задачі яко послідувателі Христа. Вони кажуть: 'Если ми є амбасадорами Христа, то як ми можемо бути ворогами до світа у котрім ми жиємо? Чи се є намісци для амбасадора бути ворогом до краю у котрім він жие?' Для попертя свого становиська вони аргументують, що амбасадор є лише висланий до краю, котрий є в мирі з його державою, а коли відносини між тими краями стають напружені, тоді амбасадор є відкликаний до дому.

³Хто так аргументує, той часто приходить до заключення, що амбасадор Христа повинен ставити чим найменше упору, говорити лагідно і з такими вибраними словами, щоб ніхто з противним поглядом не образився. Вони кажуть, що се є зовсім не намісци говорити проти духовенства або багатерів або політиків. Вони думають, що Християнин повинен бути так скромний, що всякий хто бачить його схоче наслідувати його і прийняти його релігію, і сим чином він зможе привести людей до примирення з Богом. Такі люди навіть не хотять згадати про диявольську організацію. Наслідки є ті, що їх вплив між слабшими з народу Божого не ділає на добро. Задля тої причини конечність вимагає представити сю справу братам на підставі писання.

⁴Мабуть трудність лежить в тім, що такі брати не бачуть ясно ріжниць між диявольською організацією а організацією Єгови, і тому відмовляються стати відважно по стороні Єгови.

З отвореннемся Божого храму більше світла було дане для кляси храму. Спевністю, що хто не був признаний Господом підчас Господнього приходу до Його храму, той не може бачити теперішньої правди. — По сім як храм був отворений, явилося дві великі ознаки або дива. Одна із ознак була Божа організація представлена через Сион; а друга ознака явилась була се диявольська організація, представлена через лукаву жінку Вавилон.

⁵Бог Єгова є Отцем Сиону, а Христос є Головою тої організації. Сатана є отцем Вавилону, через котрий він тепер виключно ділає відносно справ на землі. Сі дві організації безнастанно, противляються собі. Між Божою організацією а ворожою організацією ніколи не може прийти до згоди. Амбасадори Господа мусять бути цілковито по стороні Господа; і тому се є вельми важною річею, щоби амбасадори Господа мали добре вирозуміння, як вони мають відноситися до світа.

⁶Звичайно буває, що світові держави висилають своїх амбасадорів одна до другої. Підчас мира між сими обома державами, амбасадори замешкують у тім краю де вони є вислані, і їх задача є затримати мир і добру волю, між сими обома державами. Коли ж вибухне війна або ворожнеча, тоді сі держави відкликають своїх амбасадорів домів. Але нам треба памятати, що так практикують організації в світі над котрими сатана є богом. Та не таке становисько заминав амбасадор за часів апостола Павла, ані в котрім будь часі коли він був післаний Господом. Писання показують, що Боже типічне царство висилало амбасадорів до ворожих держав, що були у ворожій відношенню з Божим народом, і що воюючі народи з Ізраїлем висилали амбасадорів до царів Ізраїлевих.

⁷Одного разу Єгипетський цар вийшов на війну до Кархимесу, і Ізраїльський цар також вийшов воювати. Тоді цар Єгипетський вислав амбасадора до Йосії. (2 Паралипоменон

35:21) Се було підчас ворожнечі і непорозуміння, коли сі амбасадори були вислані до володарів. Яко дальший доказ сього, завважи слова Ісуса: „Або який цар, ідучи на війну, вдарити на другого царя, сівши перше не poradиться, чи можливо з десятима тисячами устояти проти того, хто з двацятьма тисячами йде на него. Коли ні, то ще той далеко, посли піславши, просить примиря.” — Луки 14:31,32.

“Павло писав: „Бог був у Христі, примиряючи світ із собою.” Спевністю, що він нерозумів тут приятельского світа; бо Бог вислав Сина до людей на землю підчас правління сатани, ворога. Колиж декотрі в світі прийняли Христа і підчиняються Йому через посвячення чинити Його волю, таким Бог не приписує переступів, а вважає їх в мирі з собою. Колиж хто приходить до Христа і стається частю Божої організації, такий остається амбасадором Христа. Він не є висланий до тих, що вже живуть в мирі з Богом, а до тих, що ще не є в гармонії з Ним, і сим він має занести вість Божу. Такі амбасадори є ворогами краю до котрого вони є вислані і знаходяться серед ворожого правительства. Люди сього краю є ворогами Божими і є під правлінням ворожого правительства і тому потребують примирення.

“Господь висилає своїх помазанників в імя Христа через котрих Він запрошує тих, що в світі, розказуючи їм як вони можуть бути привернені до гармонії з Богом. Сього не можемо виконати, если будемо мовчати і не розказувати людям про ворога і його організацію.

“В другім листі до Коринтян 5:20 апостол виразно каже, що „Замість Христа оце ми посли, і наче Бог благає (вас) через нас; ми просимо вас замість Христа примиритися з Богом.” Під сими словами Павло ясно розуміє, що помазанники є амбасадорами Христа і що Бог уживає їх для покликання і научення інших, що ще є ворогами Божими і показати їм як можна примиритися з Богом.

“Бог не робить примирення з тим, що вже є на Його стороні і в Його організації. Його ціль є примирити з собою знаходящихя під впливом ворога. Отже помазанники Божі мусять бути амбасадорами Божими і виконувати їх роботу в ворожій організації і є під її впливом. В ніякій иншій спосіб не можна розуміти слів апостола Павла, наведених у повнішій тексті.

Теперішня Задача

“Після доказів св. Письма, як се є подано у Вартові Башті, то нема найменшого сумніву, що ми живемо в часі так званім „той день.” Се

є день Господень у котрім Його помазанники радуються. Помазанники зрозуміли, що прийшов Божий час для відділення Його людей, і що Господь прийшов до храму в тій цілі; що Він привів вірних під ризи справедливости і дав їм одежу спасення. Отже сі признані в храмі розуміють, що між силами темряви а теми, що люблять Бога, видється смертельна боротьба. Для тої то причини вірні моляться: „О Господи спаси, сласи! Господи благаю тебе, пошли щасну долю! і дай нам побіду” — Псалма 118:22-26.

“В „тім то дні” Бог буде давати свідцтво володарям і народам землі. Для тої цілі Бог і Його возлюблений Син кличуть тих, що хотять йти; а вірні помазанники, останок, відповідають: „Ось я”. Сі є вислані яко амбасадори сповнити їх задачу приписану їм Господом. (Ісаї 6:8-10) Божі амбасадори в Христі нині є уповажені і вислані оголосити гнів нашого Бога і рознести вість оскарження проти ворога, і чинячи се вони знаходяться у ворожій краю. Для попертя сеї конклюдії, завважте слова пророка Езекиїла:

“„І зрозуміють вони, що я Господь, як пушу Єгипет на пожар, і всі підпомочники його будуть порозтирані. У той день вийдуть посли на судних від мене, щоб ізлякати байдужних Етіопіїв, і нападе на них переляк, бо ось, день Єгипту — він і до них надходить.” Се писання показує, що Божа вість не звучить дуже лагідно в ушах Єгиптян, але спричиняє біль в діявольській організації.

“Бог через свого пророка показує, що Він замірив мати армію помазанників на землі, котрі повинні пригадувати один другому їх задачі в сім часі. Ся вість від Господа приходить одному або більше помазанникам і мусять бути передана для других, щоб всі інші були повідомлені в повні. Про се так говорить пророк:

“„Едом” є один з імен, котре Бог дав діявольській організації, в включаючи і людей під контролею тої організації. Бог приказав свому пророкові Єремії написати: „А про Езева, надходить час навідання мого. А про Едома так говорить Господь сил небесних... Я чув звістку від Господа, та й посли порозсилано вже до народів казати: Збирайтесь, йдіть на него, ставайте до бою! — Єремії 49:7,8,14.

“Се пророцтво зачало виповнятися через Господніх помазанників в послушенстві до приказу даного в Маттея 24:14. По своїм приході до храму Господь зібрав свій нарід і вислав їх голосити вість. Ся новина о царстві і о дню Божого гніву мусяла бути дана їм прийде на світ то найбільше горе якого ніколи не було вперед, і ся новина мусять рознести

через Господніх амбасадорів. Підчас голошення свої новини світу, помазанники, будучи послухні Божій волі, заохочують один одного, так як Гedeонова армія, виступати проти ворожої організації.

¹⁸Яко дальший доказ сього, наводимо пророцтво Авдія. Сей пророк мав видиво, про котре є записано так: „Так говорить Бог про Едом: До вас надійшла була від Бога вістка, що посланий був до народів (між народ до помазанників) посол, сказати їм: Уставайте, виступимо в похід проти нього.” (Авдія 1) Ся поголоска або вість від Господа розходиться як раз перед великою битвою всемогущого Бога проти сатанської організації, і амбасадори Господні мають виконати сю роботу. Се відбувається в часі зібрання Сиону від коли Христос Спаситель світа зачав судити диявольську організацію. Про се дальше пророк Авдія говорить: „І прийдуть вибавителі на Сион-гору, щоб осудити гору Езавову, — і настане царство Господне.” — Авдія 21.

¹⁹Се є в тім самім часі, коли Бог збирає разом царську родину, члени котрої мусять бути заняті яко амбасадори у виконанню їх задачі в справах царства. Взгоді з сьою думкою пророк сказав: „У той час приверну я знов упавше царство Давидове, запроваджу попуклини в ньому, поновлю все повалене й одбудую його, як було за днів давних, щоб вони посіли останок Едему й усі народи, що їм імя мое обявляється говорить Господь, — той що все це вдіє.” — Амоса 9:11,12.

²⁰Яко дальший доказ, що робота Божих амбасадорів є виконана в часі ворожнечи, а не підчас миру, звертаємо увагу на слова Йозії: „Та осадники Габаонські, як почули, що вчинив Йозуя з Еризоном та з Гаєм, піднялись на хитрощі... оттак вони прийшли до Ісуса в табір під Галеад, і промовили до нього й до громадських мужів Ізраїльських: з далекої землі прийшли ми, тож зробіте з нами миру умову.” — Ісуса Навина 9:3-6.

²¹Господь Ісус виголосив приповідь відносно царства у котрій Він ужив слово „посли” або амбасадори, але і тут відносини були ворожі. Він оповів, як він піде до Отця і отримає царство, і тоді хто будо відноситися ворожо і не прийме Його за Царя, про сих Він сказав: „Міщане ж ненавиділи його, й післали послы за ним, кажучи: Не хочемо сього, щоб царював над нами.” (Луки 19:14) Те саме слово „посли” є ужите у Луки 14:32.

²²Павло нігде не учить, що Християнин має ходити легко і говорити таким лагідним тоном, щоби ворожа організація не образилась. Він мав ум Господень і говорив з властю. Він полишив вказівки церкві відносно боротьби

у котрій члени її мусять бути заняті. Він показує потребу одягнутися в зброю Божу, щоб воювати добрий бій; і чинячи се, кождий помазанник повинен молити Бога за братів. Напівнувши братів молитися за нього, він сказав: „І за мене, щоб мені дано слово на відкривання уст моїх, щоб у ньому був сміливий, яко же подобає мені глаголати.” — Ефесян 6:19,20.

²³Як бачимо з його слів, то Християнин не може бути вірний, если він відмовиться говорити відважно. Жадний представитель Господа не потребує говорити по грубанські, ані не повинен він прибирати міни боязливости. Привилей амбасадора Господнього є представляти Царя царів, і його любов і вірність до Бога і Христа є показана через його відвагу в голошенню правди в день суду. (1 Йоана 4:17, 18) Павло був в'язнем в кайданах, а однак він старався використати всякі можливі нагоди, щоби сповнити післаництво поручене йому. Павло був взірцем для стада Божого, котрого то взірця повинен кождий помазанник наслідувати.

²⁴В сатанській організації амбасадори є уповажнені виконувати певні закони і права. Але не так мається річ з амбасадорами в Господній організації, окрім Ісуса Христа, Голови сеї організації. Господній амбасадор в Його типичнім царстві був уповажнений доручувати лише післаництво. По сім, як він доручив своє післаництво, він вертав назад до свого краю по дальші інструкції. Те само правило є пристусоване і до Господніх помазанників в Його дійсній організації, включаючи і тих, що живуть на землі. Їх задача є голосити вість о царстві і те, що становить диявольську організацію і що Бог замірив знищити її. Можливо, що декотрі тексти допоможуть нам вирозуміти лучше слово амбасадор, котре є ужите в старім і Новім Завіті. Еврейське слово „малех” є часто переложено на слово „ангел” або „післанець” і те саме слово є також часом переложене на „амбасадор.” В слідуючих текстах еврейське слово „малех” є переложено на слово „амбасадор”, „післанець” або „ангел”.

²⁵„Той же зрадив його, пославши послы в Египет, щоб дано йому коний і багацько війська.” — Езекиїла 17:15.

²⁶„Ось, потужні їх кричать на улицах, а послы примирні гірко плачуть.” — Ісаї 33:7.

²⁷„І сказав Аггей, посел Господень, яко посланий від Господа, так до люду: Я з вами! говорить Господь.” — Аггея 1:13.

²⁸„Бо уста священників мають перестерігати знання, і з його уст ждуть люди закону; він бо посланець Господа сил небесних.” (Малахія 2:7). В сім тексті те саме еврейське слово (Ма-

лех) переложене на слово посланець, а в іншому місці на посел (амбасадор).

²⁸ „Ось, я послала ангела мого, а він приготує дорогу передо мною, й негайно за ним прийде в храм свій, що його шукаєте, Ангел завіту, що його бажаєте; ось він йде, говорить Господь.” (Малахія 3:1) В сьому тексті те слово є переложене на ангела в іншому місці на посла.

²⁹ „Хто ж такий сліпий, як слуга мій, і глухий, як посел мій? Хто такий сліпий, як той що я полюбив його, такий сліпий, як раб Господень?” (Ісаїя 42:19) Сей текст показує властиве відношення Господніх амбасадорів до світа у котрому він перебуває і голосить Божу вість. Тут показано, що він не звертає на ніякі річи, ані не є він під впливом жадного сотворіння або річи; він лише займається вісткою від Господа котру йому приказано голосити. Він має одну ціль до котрої він стремить, а на все инше він є сліпий.

³⁰ „І що ж тоді скажуть вістники народу? Ось те, — що Господь утвердив Сиона, що в йому знайдуть захист убогі з народу Його.” — Ісаїя 14:32.

³¹ „Я розбуджую слово у слуги мого; я се чиню, відшування посланців моїх вірно спевняються; се я говорю Єрусалимові: Ти знов заселишся, а містам Юдиним: Ви будете одбудовані й розвалища ваші я відстановлю.” (Ісаїя 44:26) Се писання показує, що Господь попирає вість, котру Він посилає через своїх амбасадорів.

³² Еврейське слово „тсир” є також переложене на слово „амбасадор.” Се слово походить з єврейського дієслова „тсур”, що значить стиснути, або уграничити, або стримати. Се показує, що Господні амбасадори є заняті виключно в службі, котру Господь припоручив їм, і мусять робити лише ту роботу, а більше ніц. Амбасадор не може виконувати своєї роботи вірно, если він не має охоти, або если він руководиться своєю власною волею. Він є під острим наказом представляти висшу владу, Господа, і виконувати свою задачу вірно. На нього наложено обовязки. Щоби порівнати між вірним а невірним амбасадором, то в приповідях є сказано: „Безбожний посланець у біду попадає, а вірний посланець — ратунок.” — Приповідь 13:17.

³³ Сі слова пояснюють нам се, що духовенство вчинило. Уважаючи себе за представителів Божих, вони голосили зовсім иншу річ. Вони старалися наслідувати світських амбасадорів в тім, що вдавали за езекуторів Господніх. Вони попалися в труднощі прогибції, помішали політику з релігією і тим подібно. Вірні амбасадори є сильні і здорові; бо вони голосять правдиву вість правди. Він не старається переступити свого посланництва і ділати

в езекутивнім змислі ані не перебігає Господа.

³⁴ Ще инший текст що говорить про се ось що: „Чим у жнива сніжна прохолода, тим є вірний посланець (амбасадор) тому (Єгови і Христі), хто послав його; він приносить відраду душі свого пана.” (Приповідь 25:13) Се є в гармонії з свідоцтвом Божим, через пророка, де сказано, що душа моя в подобала вибраного слугу мого. — Ісаїя 42:1; Мал. 3:1.

³⁵ Пророк Ісаїя (18:1,2,7) висказується поетичними словами про Господніх помазанників, в котрих Господь радується за для їх вірности яко амбасадори Його. Тому що вони вірні, пророк каже: „О краю, що мов крильми сягає по той бік рік Етопських, що розсилає послів по морю, човнами з папіросу — по водах. То місце представляє стан, отже є образом Божих помазанників в Його організації. Сі инакше є названі „останком” або „вірним і мудрим слугою.” Вони є в стані безпеченства, неначе підтією криль Єгови, тому що вони є частю його організації. Ріка Етопія представляє людей занятих в торговельних підприємствах і є частю свого гріхом проклятого світа, котрі йдуть дорогою самолюбства. Дійсні помазанники Божої організації знаходяться поза сьим торговельним і самолюбним рухом, і тому вони є представлені поза рікою Етопією. Вони хотять є у світі, але не є частю його. Вони є віддільні від світа і є амбасадорами Божими у ворожій державі. — Софонія 3:10.

³⁶ Далше пророк Ісаїя нише: „Що розсилає послів по морю, човнами з папіросу по водах” (Се представляє надруковану вість Слова Божого через останок.) Бог через свою організацію висилає посланців або амбасадорів котрі доручують вість підкріплення всім хто посвятився чинити волю Богу. Помазанники мають підкріпляти членів Божої організації, і пророк в іншому місці про се так говорить: „Клич грімко... піднеси голос твій мов труба”, яко пересторогу для Божого народу, що стався байдужний до його привилеїв. — Ісаїя 58:1.

³⁷ Тепер вернімся до пророцтва Ісаїя. Бог каже до амбасадорів: „О, йдіть, швидкі послы, до народу сильного й відважного, до народу страшного з давна до нині; до народу рослого, що всіх подоліває, землю ж його розірвали ріки.” (Ісаїя 18:2) Сьим амбасадорам приказано йти скоро і енергічно, тому що интереса Царя вимагають скорости. Згаданий нарід „сильний і відважний” включає всіх тих, що зробили угоду чинити волю Богу і котрі були виховані як Його сини. В 1914 році народилося царство, і по сьім обявилась кляса слуги. Ся то власне кляса слуги є сильна і відважна. Се далше є поперте словами пророка

Ісаї: „Господь покликав мене з утроби, від матірнього лона назвав ім'я моє; і зробив гострим мечем уста мої, окрив мене тінею руки своєї, і зробив мене стрілою гострою і сховав в сагайдані своїму; і сказав мені: Ти раб мій, Ізраїлю, і в тобі я прославлюся.” — Ісаїя 49:1-3.

“Від часу народження царства, Божої організації сталась страшною для сатанської організації. „Господь ... страшний для царів землі.” (Псалма 76:11,12) Від коли зачала плисти велика ріка правди, а іменно від 1922 року, від того часу між посвяченими дітьми Божими настало розділення, і се розділення було спричинене через правду; і для того пророк каже: „Землюж його розділювали ріки”.

“Згадані ріки, що розділювали Божий нарід, не були ріки Етопії, тому що Божий нарід знаходиться поза ріками Етопії. Тут відноситься до ріки правди і миру котра пливе до Божого народу. „Ріка — потоки її звеселяють город Божий, святе місце домівок Найвисшого.” (Псалма 46:4) „Рікою направляю до його мир.” — Ісаїя 66:12.

“Тоді пророк показує час висилання амбасадорів і говорить про наслідки їх роботи. „І тоді сей люд, сильний і відважний; сей народ страшний з давна до нині; народ рослий, що всіх подоліває, — принесе дар Господеві сил на місце імення Господа Саваота, на гору Сион.” — Ісаїя 18:7.

“Дар який принесуть Господеві сил буде добровільне голошення правди, що спричинить страх в серці ворога підчас приготування до армагедону, великої битви всемогущого Бога. Серед Божого святого народу, на землі ся вість правди принесла розділення. Останок або святий нарід Божий становить нарід „рослий, що всіх подоліває”, тому що вони голосять день гніву нашого Бога. Далше каже пророк, що той нарід принесе дар Господеві сил на гору Сион, що є організацією Бога бою.

“Нема найменшого сумніву, що ці амбасадори Господні є вислані виконати відважну службу перед настанням великої битви всемогущого Бога. Если так, тоді слуга або амбасадор не має боятися ворога або його організації а повинен відважно говорити про ім'я Бога Єгови.

“Так як Павло просив своїх братів о молитву, так і всі помазанники повинні молитися один за одного, щоб кожний з них міг вірно виконувати своє післанництво і міг говорити відважно так як він повинен говорити. Його мова не повинна бути строга, але гладка і рубача, остра як обкотний меч. Се правда що мусить рубати бо правда се є меч духовий.

Насіння

“Давно тому Бог сказав: „І положу ворогування між тобою й жінкою і між насінням твоїм і насінням її, воно розщавлювати ме тобі голову, ти ж упивати мешся йому в п'яту.” (1 Мойсея 3:14) Згадана жєна всім верші є Божою організацією Сион. Насіння жєни є Христос, в котрім є заключений останок, що жєє ще на землі. Вуж є диявол; а його насіння виходить з його організації котре появляється в ріжних чинниках на землі, з котрого клєр є найбільше зводничий, ошуканчий, гипокритичний і жорстокий. Сі люди уважають себе за представителів Бога, але чинять се лицємірно і в дійсности представляють диявола.

“Бог сказав, що він положить ворожнєчу між тими двома насіннями, і се він вчинив. Се він зробив, розуміється, по сім як сі два насіння існували. По сім як народився святий нарід або царство, і по приході Господа до його храму, тоді објавив ся останок насіння жєни. По вигнанню диявола з неба, Сатана зачав збирати „насіння”, тому що він знає, що його час короткий. Објдове насіння тепер є відкриті. Отже тепер „насіння вужа”, та організація змії, зі всіма своїми злобними агентами, йде війною, щоб знищити останок Божий, котрий тримає заповіді Божі і прославляє його ім'я і говорить про його заміри, і тому що останку повірно свідєцтво, котре Бог приказав Христу давати. Отже післанництво останка виконуеться підчас ворожнєчи. Амбасадори Господа нехай не сподіваються милосердя від ворога. Рівнож вони не повинні мати милосердя до ворога, тому що між Божими помазанниками а членами диявольської організації не може бути ніякої спільности.

“У своїм листі до Коринтян Павло показує, що помазанники є амбасадорами Господа; а пізнійше він показує, що вони виконують свою місію в часі ворожнєчи і клопоту, а потім наминає, що вони мусять тримати себе віддільними від сатанської організації. З великим натиском він каже: „Яка ж згода Христа з Велиялом? або яка часть вірному з невірним? І яка згода церкви Божої з ідолюскою? бо ви церква Бога живого, яко ж рече Бог: вселюся в них, і ходити му; і буду їм Бог, а вони будуть мені люди. Тимже вийдіть із між них, і відлучіть ся, глаголе Господь, і до нечистого не приторкайтесь; і я прийму вас, і буду вам за отця, а ви будете мені за синів і дочок, глаголе Господь Вседержитель.” — 2 Коринтян 6:15-18.

“Декотрі старші відмовляються публично згадати диявольську організацію або про її складники або про її членів, з котрих вона складається. Вони задовольняються сім, що розказують людям про любов Божу, яку він

оказав у своїм пляні для спасення роду людського. Так далеко се добре, але се ще не є сповненне їх угоди.

⁴⁹Очевидно, Бог хоче щоб його нарід йшов і розказував людям хто є правдивим Богом і що становить його організацію, і хто є фальшивим і прибраним богом і які елімента становлять видиму часть диявольської організації. Прийшов час для нього піднести прапор для людей, щоб вони могли стати по одній або другій стороні.

⁵⁰На підставі наведених повисше писань, можна бачити, що помазанникам ясно сказано, щоб вони полишили сатанську організацію і стали здалека і не дотиркались нечистих річей. Їм сказано, щоб вони відважно розказували про гнів Божий проти злої організації сатани і про його ціль знищити її. Щоб так поступати, то треба великої віри в Бога і цілковитого вповати на нього. Правдивий амбасадор Господа навіть не вважає теперішнього життя дорогим для нього, а по над все інше він цінить признання Єгови. Однак признання не можна отримати без цілковитого піддання і вірності до Господа.

⁵¹Вартова Башта мусить давати сю пораду помазаному слугі, а іменно: Если є які старші, що відмовляються згадувати про сатанську організацію і тих що входять в склад її, і хто занедбує або відмовляється голосити що Бог замірив знищити сатанську організацію, такий нехай робить що хоче але ви, що є вірні, повинні відлучитися від них. Ви не повинні ані боротись ані не аргументувати з ними. Йдіть вперед і радісно виконуйте те, що вам Бог дав до виконування, а всі іншого погляду нехай собі йдуть своєю пугею. Кождий слуга мусить стояти або падати для свого пана. Господь показав як можна отримати Його признання і встояти. Вірність і відвага в представленню Господа запевняє признання Його.

Потіха

⁵²Амбасадор Господень повинен також потішати тих, що сумують. Так було також підчас встановлення Божого типічного царства. (1 Паралипоменон 19:2) Очевидно Божя ціль є, щоб людям розказувати про Його замір знищити несправедливу організацію котра царює над світом, а опісля установити своє справедливе правительство, котре буде благословити людей. Отже амбасадори Господні мають потішати людей, показуючи їм, що Єгова є один правдивий Бог, що Він є Всевишній, і що Він є Бог любови. Вони мусять розказувати людям, що Він є жерелом життя і Давець всякого доброго і совершенного дару. Розуміється, вони стрінуть опозицію на землі, тому що вони

знаходяться в ворожій краї; але дійсно помазані будуть радуватися співати в честь Єгови, щоб Його імя було прославлене і люде благословенні.

Питання до Студії

Для якої цілі Єгова велить голосити тепер Його вість? Які відвічальність лежать на тому, хто зрозумів сю вість? ¶ 1.

Які мильні погляди мають декотрі посвячені що до обов'язків правдивого Християнина? На яких аргумента вони упираються? Які є наслідки їх заключення? Поясни чому вони не хотять рішучо стати по стороні організації Єгови, а проти сатани? ¶ 2-5.

Порівнай поступовання амбасадорів світських з поступованням амбасадорів типічного царства Божого як і з поступованням апостолів, і дай докази зі св. Писма. ¶ 6,7.

Що Павло розумів, коли сказав: „Бог був у Христі, примиряючи світ із собою?“ Поясни як декотрі, що були колись ворогами Божими, сталися слугами слова примирення? Де вони є вислані? Кому вони служать? Як? для якої цілі? ¶ 8,9.

Після властивого вирозуміння 2 Коринтян 5:20, то яка є дійсна служба помазанника? ¶ 10,11.

До котрого часу відноситься вираз „той День“? На підставі котрих фактів знаємо, що тепер настав час розділу, судження і проби? ¶ 12.

Яку особливу вість повинні голосити амбасадори Божі в „той день“? ¶ 13,14.

Яка є Божя ціль показана в Єремії 49:7,8,14? Як се пророцтво було в процесі сповнення? Як се пророцтво є понерте словами Авдія? ¶ 15-18.

Що є сказано в Амеса 9:11,12, Ісуса Навина 9:3-6, і Луки 19:14 про час, коли амбасадори будуть заняті в справах царства? Що вони говорять про обетавини серед яких вони будуть сповняти свою службу? ¶ 19-21.

Яку лекцію ми повинні навчитися від Павла і Йоана що до відваги Божих амбасадорів? ¶ 22,23.

Порівнай власть амбасадорів сатанської організації із властю амбасадорів Божої організації. ¶ 24.

Наведи писання в доказ, що Господні амбасадори є лише посланцями оголосити вість до Господнього народу. ¶ 25-29.

На підставі писання, яка є вість і одинока ціль Божого слуги? Покажи чи Господь вважає на слова свого слуги. ¶ 30-32.

Яке світло кидає єврейське слово „тсур“ на позицію Господнього амбасадора? Пристосуй до цього пояснення Приповісти, 13:17. ¶ 33-35.

Поясни слова пророка: „Ох краю, що мов крильма, сягає по той бік рік Єгипетських.“ Хто є ті посланці, що є послані водою? Як вони йдуть човнами по водах? ¶ 36,37.

Чому пророк говорить про них як про скорих посланців? Хто є тим рослим народом, до котрого вони є вислані? Для кого вони є страшні? Що значить: Земляж його розірвали ріки“? ¶ 38-40.

Наведи писання і покажи час коли ці амбасадори є виспаві і які наслідки їх роботи? ¶ 41-43.

Після слів апостола Павла, то чому помазанники повинні молитися один за другого? ¶ 44.

Що Бог резумів у своїй висказаній думці записаній у 1 Мойсея 3:14? Як є два насіння тепер об'явлені? Опиши як є два насіння можна пізнати? Яка боротьба тепер провадиться і яка проба тепер є? ¶ 45,46.

Після слів апостола Павла, то що повинен правдивий

Християнин робити, щоб йому сповнити свою угоду і угодити Господу? ¶ 47-50.

Если старший брат відмовляється відважно свідкувати пре Божий замір знищити сатанську організацію, то як повинні поступити вірні? ¶ 51.

Бачучи, що Господь припоручив амбасадорам голосити день Божого гніву і потішати тих, що сумують, то як вірні помазанники будуть уважати сей привидець і свою позицію? ¶ 52.

Спір Йова з Агентами Сатани

(Дальший тяг з сторони 160)

“Як же Еліуй прислухувався дискусії між Йовом а трьома мужами, став він обурений проти Йова, тому що Йов оправдував себе радше чим величав Бога Єгову. Він рівнож був обурений проти визнаних приятелів Йова, тому що вони осуджували Йова і не відповідали на його аргументи. Вони величали себе і хвалилися своєю праведністю. Але Еліуй не осуджував Йова так як його три приятелі. Хотяй він не одобрював Йова за се, що він оправдував свою власну праведність, то однак він неначе виймає його з вини, тому що Йов не був свідомий о дійсній ситуації. Він сказав: „Йов говорив без знання, й у його словах нема глуду!“ — Йова 34:35.

“Йов представляє людей з чесним заміром, котрі ніколи не можуть розуміти, чому вони терплять за свої власні помилки, если вони знають, що вони стараються робити добре. Рівнож вони ніколи не могли з гармонізувати духа так званого „Християнства“ з Богом справедливости і любви. Всі свої справи вони поручали під Боже провідіння, віруючи, що Він буде старатися о їх добро як найлутше. Вони відкинули науки духовенства, тому що яко чесні люди вони можуть бачити, що їх науки не є в гармонії з всезнаючим, справедливым і люблячим Сотворителем.

“Еліуй возвеличав Єгову. Яко молодий чоловік він показав пошану до сиво — волосих мудрців, але він не уживав обдесних слів задля їх високого становиська. Він зачав свою промову в такий спосіб: „От і сказав Еліуй Бархилленко з Бузу так: Я молодий, а ви вже старці: я боявсь висказувати мою думку. Я собі думав: Нехай говорять дні, і многі літа навчають мудрості. Але дух у чоловіці та вдохновення від Вседержителя дають йому розум. Не саміж тільки многолітні розумні, та й не самі старці знають правду. От чому я говорю. Тим то вислухайте мене, виповім і я те, що знаю. Ось я вижидав, що ви казати мете, — вслуховавсь у ваші розсуджування, докіль ви при-

думували, що б сказати. Пильно дививсь на вас, та ось ні один із вас не спромігся доказати провину Йову, ба вже й перестали відповідати на слова його. Не говорите: ми знайшли мудрість у йому, й хиба Бог опрокине його, а не чоловік. Виговорюсь; стане мені легче; відчиню уста мої й відкажу, не дивити мусь на лице чоловіка й ніякому чоловікові лестити не буду, лестити бо я не вмюю, нехай би й зараз убив мене Творець мій!“ — Йова 32:6-13,20-22.

“Славлення і вивисшення чоловіка ніколи не подобається Богу. Відносно сього пригадується читачеві, як передові одиниці диявольского царства виславлювали себе і других. Цілий період іstownання „Християнства“ був віком почитання героїв. Вступіть до котрих будь галерій штук Европи або Америки а побачите намацальний доказ сього, що тут сказано. На кождім славнім малюнку, де є показана сила народу або правительства, є виставлений на перед якийсь великий воєвода; зараз коло його боку державний муж, а коло них якась духовна особа, відзначена через певну одягу і побожне лице. Очевидна ціль сього є, щоби страхом захопити людей і витиснути на їх душі важність сих великих мужів і щоби вони віддавали пошану великим провідникам „Християнства.“

“Треба розуміти, що ці славні малюнки є дальшим доказом тісної звязі між багатерами, воєводами, політикерами і духовенством. Се є також дальшим доказом, що вони є видимими чинниками сатанської організації. Отже можна сподіватися, що вони виславляють людей своєї власної організації. Чому вони се роблять?

“Відповідь є, тому що ціль диявола була відвернути людей від Бога Єгови, і для того він старається, щоби люди поклонялися сотворінню і служили комусь иншому, щоби лише не Богу Єгові. Нехай отже се послужить нам яко незмінне право, що де є облесливість або вивисшення чоловіка, так се певно є наслідок

хитрого впливу диявола в тій цілі, щоби відвернути людей від Бога.

⁴⁹Релігійні люди все падали в ту поляпку. Жиди величали імена своїх рабів, а католики виславлювали своє духовенство і навіть називали їх святими. Знову члени протестанських систем славили своє духовенство і витали яко великих і потужних мужів. Се правда, що люди робили це головню зі своєї невідомости, котра то невідомість була спричинена через ворога Сатану. Многі Християни, що неналежали ані до католиків ані протестантів вихваляли людей на свою власну шкоду. Тут можна зазначити певне правило, що хто посвятився чинити волю Божу і рівночасно величає чоловіка або сотворіння, такий буде мати великі труднощі встати у своїй пробі і доказати свою цілковиту вірність Богу, і тому многі з таких відпадають.

⁵⁰Еліуй каже, що хто чить чоловіка такий попаде в біду. Він сказав: „Ніякому чоловікові лестити не буду; чинячи се, мій Сотворитель скоро би мене погубив.“ (Йова 32:21,22 англ. пер.) Його слова вдійсности є пророцтвом. Многі були забрані від Господа, тому що говорили лестиві слова. Многі знову упали, тому що приймали лестиві слова від других. Але дехто може поспитати: Чому Бог відкидає тих, що ставлять чоловіка? Ся відповідь буде досить ясна, коли ми зрозуміємо причину великого спору, який існував між Єговою а дияволом. Тримайте се все на ввазі, що диявол старається відчужити всяке сотворіння від Бога. Треба і се памятати, що Єгова сказав: „Нема иншого Бога окрім мене.“ Памятаймо, що жадне сотворіння не може отримати життя лише через Єгову. Отже чоловік, що визнає себе за слугу Господнього і лестивими словами надає титули людям і робить їх героями, такий йшовби за наукою і порадою Сатани, а не слідами Господа і не є послухний Слово Божому.

⁵¹Кожде сотворіння, если хоче приподобатись Господу Богу, мусить тішитися знанням, яке приходить до нього, щоб він міг пізнати ріжницю між Богом а Сатаною, і мусить отверто стати по стороні Бога Єгови. Се правило також мусять памятати сі, хто хоче приподобатись Господу. Великий Израїльський учений, Павло, вже за його часу бачив небезпеченство отримувати або надавати облесні титули людям. Він сказав: „Хто ж Павел і хто Аполос? Та же вони тільки слуги, через котрих ви увірували, і як кому дав Господь. Я посадив, Аполос поливав, Бог же зростив. Тим

то ніщо й той, хто садить, і хто поливає, а хто зрощує — Бог.“ — 1 Коринтян 3:5-7.

⁵²Промовляючи до Йова, Еліуй сказав: „Ти говорив в уші мої, й я чув голос слів: Чист я, не маю гріха, провини в мене немає, ані неправди. Він же найшов вину на мене й має мене за ворога свого; ноги мої в кайдани заковав і всі стежки мої назирає. От і неправ еси в тому, відказую я тобі, бо Бог висше людини. Що тобі спорити з ним? Та ж він не здає справи з ніякого діла свого. Бог скаже раз, а коли на те не вважають, ще й другий раз.“ — Йова 33:8-14.

⁵³Йов говорив в невідомості. Він міг розуміти, що його терпіння не були задля добровільного гріха проти Бога. Його так знані приятели не навчили добре, так як і духовенство не вчило людей правдивої науки о Бозі і чому люди терплять.

⁵⁴Тоді Еліуй зачав говорити на славу Бога Єгови. Слова Еліуя були пророчими і указували на Божу ціль знищити слабости і смерть і викупити людей від смерти; і сі що будуть послушні Богу по отриманню знання, будуть привернені до днів молодости їх. Він говорив про життя, показуючи Божий замір дати життя чоловіку через викуп, воскресення і привернення. Він показує рід людський в образі слабого, мізерного і майже мертвого чоловіка. Він показує, що чоловік збридив усім навіть своїм хлібом, тому що дуже терпить, і тоді показує, що если чоловік буде мати ангела, котрий укаже йому правдиву дорогу, Бог змилосердиться до того чоловіка, і не допустить його до гробу; а се все він зробить задля великої жертви викупу. — Йова 33:18-30.

⁵⁵Оже як бачимо, то Бог буде уживати когось для розголошення правди, і хто сповнить се вірно, той наслідить вічні благословенства від Господа.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЙ

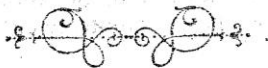
Яка лекція міститься в мові Еліуя щодо признання Єгови яко єдиного жерела мудрости і знання? Порівнай сей образ із тим, що ми бачимо в Християнстві. ¶ 45-49.

Яка важна лекція міститься в Йова 32:21,22 і в 1 Кор. 3:5-7? ¶ 50,51.

Яка лекція міститься в Еліуя мові до Йова, і всім, що він прославляв Єгову? Чому Йов висказав слова, до котрих відносився Еліуй? ¶ 52,53.

Покажи прикрасний начерк Божого плану показаний в Йова 33:18-30. ¶ 54.

Після пророцтва, то кого Бог уживає для розголосення своєї правди для людей? ¶ 55.

Біднота і Добробут

БЕЗСУМНІВУ, що всякий чоловік бажає бачити добробут по цілм світі. Але чи можемо надіятися бачити у світі добробут у теперішній світовій системі? Ні, если віримо, що слова Ісуса були важливіші чим якого іншого звичайного чоловіка. Ісус був Божим пророком котрий не міг неправди говорити, а Він сказав: „Всякого бо часу маєте вбогих із собою.” (Маття 26:11) Бог дав Жидам совершенний закон після котрого вони мади регулювати всі свої справи, але і Він сказав, що цілковитий добробут не може існувати по цілм світі серед сих обставин між людьми. Він сказав: „Вбогі бо люди ніколи не переведуться на землі; тим то я тобі й заповідаю, говорючи: Ти мусиш відчиняти руку твою для брата твого, для злиденного твого вбогого твого в землі твоїй.” — 5 Мойсея 15:11.

Если се була правда між Жидами з їх совершенним божественним законом, то тим більше се правда і між другими народами аж до сього дня. Кажуть, що правительство в Сполучених Державах є найлучше на цілм світі, але ніхто не скаже, що навіть серед теперішнього успіху кожний чоловік є задоволений матеріально так і фізично. Многі люди публично висказуються, що з теперішнього успіху загал людей не користає, а лише великий інтерес. Усім є відомий факт, що по світовій війні число мільонерів в тім краю з 7,000 зросло на 30,000 до тепер.

Але припустім, що загалний добробут існує тут, то що можна сказати про інші краї? Що можна сказати про сі мільони, що зголоду гинуть у Хінах? Про брак поживи для мільонів в Індії? Що можна сказати про збанкритованій нарід в Ромуні? Про велике безробіття в Англії, котрі живуть на ласці правительства? Погляньте на всю землю і завважте, що сейно мале число є успішним, але загал є бідний і живе в недостатках.

Чому се так є? Еслиб лише кілька одиниць було убогих, тоді се бувби винімок і ми не входилиб глибше в сю справу. Але се є велика більшість, що знаходиться у матеріальних трудностях і клопоті. Чи се тому що сі, що видрапалися на гору є одинокі чесні і мають спеціальні благословенства від небесного Бога? Чи ся більшість є бідна тому що люблячий Бог хотів, щоб вони були такими, тому що вони немудрі, ліниві, неощадні або нечесні? Ні, не та причина.

„Господні очі скрізь по світу позирають, і доброго й лихого вони вбачають.” (Прип. Сол. 15:3) Він не є порушений злиднями і терпіння-

ми маси людей, і тому Він має плян визволити їх і привести їх в стан вічного добробуту тут на землі. Відносячися до теперішньої матеріальної нерівности, Божий пророк говорить: „Бо я завидував бутним людям, бачивши щасливу долю беззаконних. Не зазнають нужди людської і не бідують, як люде. Од жиру викотило їм очі, серце їх переповнене забагами. Кепкують і злотно говорять про тісноту; з висока вони гордують. А вони кажуть: Чи знає Бог? Чи є знаття у Всевишнього? Ось там беззаконники, а нема в них журби ніякої; здобувають собі багатства.” — Псалма 73:3,5,7,8,11, 12.

Терпеливий Йов, котрий колись зазнав достатку і опісля упав у тимчасову бідноту, сказав: „За те спокійні і безпечні домівки в грабитаєв, а ті, що дражнять Бога, є схоронені.” (Йова 12:6 Анг. Пер.) Многим людям сі слова пригадують визискачів і грачів в біржі і інших самолюбних людей, котрі нічого не продоктують, але збагачують себе працею чесних робітників. Многі люди нині чуються так, як колись люди чулися за часів пророка Малахія, і кажуть: „А нині ми гордих славимо щасливими: красне врядились беззаконники та й хоч спокують Бога, а живуть без ушкоди.” (Малахія 3:15) Навіть пророк Еремія питав питання: „Чом се щаститься безбожникам на їх дорозі, і добре дієсь зрадливим?” — Еремії 12:1.

Боже Слово також говорить: „Над злиденим багач панує”. (Приповісти 22:7) Хто може заперечити сю правду нині? Отже з точки погляду Біблії, то се не є найбільша почесна річ бути заключеним між багатих сього світа, а найменше не є так в очах Божих. Ані сі, що матеріально багаті, котрі убралися в пір'я через самолюбне загарбання великого майна, не є найліпші, бо Слово Боже каже: „Ліпше не многе з правдою, аніж з кривдою, добутки превеликі.” (Прип. Сол. 16:8) Отже й не диво, що Бог дає пораду покірним на землі, кажучи: „Влювай тихим серцем на Господа, і дожидай Його! Не запалюйся гнівом на того, кому щаститься дорога, на чоловіка, що лихі задуми свої сповняє!” — Псалма 37:7.

Слово Боже запевняє нас, що коли купи багатства будуть нагромаджені, себто, коли багаті назирають великі суми грошей в легкий спосіб, тоді визволення людей буде близько дверей. Апостол Яків пише про се: „Ануж ви, багаті, плачете ридючи над злиднями вашими, що надходять Золото ваше та срібло поржавіло, і ржа їх не свідченне проти вас буде, і зість тіло ваше, як вогонь.” (Яків 5:1,3) Ба-

багатства мов гори високі були нагромаджені перед 1914 роком, але що тепер бачимо, п'ятнадцять років по світовій війні? Що про це каже Слово Боже? Слухайте: „Хто маєтки свої намножує лихвами, збирає про того, хто помагає вбогим.” (Прип. 28:8) „Так добробут неживіть убогих і байдужність дурних погубить їх; хто ж послухає мене, той буде жити безпечно й спокійно, нелякаючись лиха.” (При. 1:32,33) Нинішні багатері не хотять слухати Слова Божого про установлення царства Христового на землі; для того можемо знати, що теперішній поверховний успіх безглузних нанесе їм неминуче знищення у битві Армагедоні.

Крик бідних і подоптаних розноситься голосно і широко по цілій землі. Господь Бог не відверне свій слух від їх гонінь. Він каже: „Задля насильства над нещасливим, задля стогнання бідних встану тепер, говорить Господь, обезпечу того, на кого розлютились.” (Псалма 12:5) Його день гніву проти всіх самолюбних, що служили Сатані в рабованню, хижацтві, гнобленню і ошукуванню людей, вже прийшов. Ми знаємо це, тому що жиемо по війні; а в Одкріттю 11:18 Христос сказав: „І розгнівались погани (це сталося від 1914 до 1918 року), і настиг гнів твій... і знищити тих, що нищать землю.” Отже безпечність багатих не є в силі золота, тому що є написано: „Багатство не допоможе в день гніву, тільки правда спасе від смерті.” — Приповісті 11:4.

Божий пророк також сказав: „Багатство — се утвержене місто багатерів, а злидні — се страта убогому.” (Прип. 10:15) Протягом багатьох століть ці Божі слова були порадою, що бідні задля гнети багатих мусіли гинути; але тепер Бог замірив змінити обставини в користь цілого людства і на славу імени свого. Але дехто може поспитати: Чому Бог дозволив людям взагалі від непамятних часів терпіти гнет з рук багатих безбожників; і як Він установить порядок всесвітнього добробуту?

Бог, котрого імя є Єгова, є все знаючим і добрим. Бог є любов. Отже те, що Він дозволив (на зло) мусить бути для мудрої причини і добра людства. В самому початку історії чоловіка Бог Єгова поставив чоловіка у щасливих обставинах. Він сотворив сю землю яко вічний дім для людства. В Ісаї 45:12,18 є написано, що Бог сотворив землю для мешкання, а в Псалмі 78:69 є дальше зазначено, що земля є унована на віки. Чоловік є тим створінням, що має замешкувати землю на віки, так що земля не буде дармо стояти.

Бог сотворив землю з елементів з котрих і самий чоловік є створений і з котрих дерева і рослини можуть витягати зі землі совершени

поживу для чоловічого тіла. В ріках і океанах Він поклав силу, котру чоловік у властивім часі запряже виконувати роботу для нього. Глибоко у землі Він заховав поклади угля, і ріки оливи, і поклади різного металю і мінералів. Описуючи про се, псалміст говорить: „Як багато Господи, творива твого! Все премудростю сотворив єси, земля повна багатства Твого.” (Псалма 104:24) Бог не признав, що би є багаті продукта і сила натури були в руках одиниць для збагачування себе і щоб рещта людей були залежні від них. У книзі Еклезіяста (5:8,9) читаємо: „Як побачиш у якій країні, що тіснять убогого та суд і правду насилують то не дивуйся тому, бо над високим стоїть висший, а над ними ще висші... а сей дбає про всю країну.” Кожий признає факт, що се є самолюбство, що стримує багатство від людей взагалі.

У самому початку чоловік жив у найбільшій добробуті. Дехто, поглянувши на теперішні байочні багатства світа, на чудові винаходи, і многі розкішні вигоди, і сміється з першого чоловіка, котрий жив зі своєю жінкою в городі Еден, нагий, без грошей, без автомобіля або літака без радія, і без машин, що улешкують працю в теперішнім часі. Ах так, Адам був собі простий чоловік, але він не жив в нечистім, бруднім місті, де фабрики занечищують воздух димом і саджують газом, а гук машинерії заглушує уши і скрегіт колес робить небезпечним життя і псує нерви в чоловіці. Він жив у совершеним домі, чистім і прикрасним городі, в Раю, щогось подібного навіть нема в Каліфорнії. Він не їв поживи з бляшок, Бог посадив в городі дерева і зела овочеві, котрих не треба було печи ані варити, а достарчали вони совершеним і здоровою поживи на цілий рік.

Се правда, що він не мав вигід винишного дня, але він не потребував їх. В його наготі не було сорому ані бідноти, а радше його нагота була доказом його совершеним. Бог його так сотворив, бо всі діла його совершеним. (5 Мойсея 32:4) Адам був в совершеним здоровлю і всі члени тіла його були повно संबідні і здорові. Не було ні слабости, ні хвороби ані болю. Він був створений в Божий образ і подобіє як умово так і морально. Справді він не мав телефону, телеграфу, або радія, але він мав найважнішу річ, а се совершеним сполуку зі своїм Сотворителем, Богом, через назначені Богом заступники. Адам не був невільником продуктивних або економічних обставин, ані він не залежав від нікого; він був संबідним сином Божим на землі, і Бог дав йому царство над рибами морськими, птацтвом небесним, і над усім що повзається на

землі. Бог дав також Адамові і його жєні си-
ду підневольвати землю, і зробити на нїй всю-
ди так як у раю. Він дав їм чудову силу ро-

дити дітей і наповняти землю вільною, совер-
шенною і побожною расою людей. — 1 Мойсея
1:27-30.

Тайна Царства Божого

БІБЛІЯ учить, що царство Боже є тайною для всіх людей окрім для певної клїси. Промовляючи до своїх учеників, Ісус сказав: „Вам дано знати тайну царства Божого; тим же, що осторїнь, у приповідях усе стається.” (Марка 4:11) Поспитайте декого з так званих Християн питанне: Що значить царство Боже? Їх неясні і заперечуючі відповіді покажуть вам замішання в вирозумінню сього предмету, і покажуться правдивість писання, що царство Боже є дійсно великою тайною, і що осторонні не розуміють його. Сей великий привилей розуміти царство є даний лише тим, що студіють Біблію і стараються чинити то, що там написано. Застановімся над декотрими заперечуючими думками про царство.

Многі люди думають, що царство є десь далеко в небі, підчас коли Біблія вчить, що коли воно буде установлене, то воно буде обнимати усіх людей на землі. Знов інші думають, що царство все існувало, але Ісус учив, що то царство має бути в будуччині, і буде установлене в Його другім приході.

Ісус говорив про себе як молодця знатного роду, котрий відїхав в далекий край, щоб там отримати для себе царство і вернутися. (Луки 19:12) Він научив своїх послїдувателїв молитися о то царство, кажучи: „Коли молитися молїться... нехай приїде Твоє царство, нехай буде Твоя воля як в небі так і на землі.” (Луки 11:2) Один з розбїйникїв, що був розпятий з Ісусом, без сумнїву мав чути про царство котре Ісус мав дістати в будуччині. Звернувшись до Ісуса на хресті, розбїйник сказав: „Спогадай мене Господи, як приїдеш у царство твоє;” і Ісус відповів: „Істинно глаголю тобі сьгодні, зїмною будеш у раю.” (Луки 23:42, 43) Рай значить совершенні обставини на землі так як було в Еден раю. Той розбїйник ще нині спить в гробі і чекає коли Ісус покличе його з смерти сну, так як він обїцяв йому, коли він збудує своє царство на землі. Розбїйник дістане то, що він просив, а іменно, життя вічне на землі.

Інші знов думають, що Ісус установив своє царство коли Він був перший раз на землі і що він царював від тоді аж до тепер. Вони, як здається ніколи не застановляються, що если теперішній злий і зіпсутий світ є царством

Христа, тоді гірше вже не може бути хотїя був Він і не царював.

Інші знов вірують на підставі мильно переложених слів, що коли Ісус говорив про царство Боже, то Він розумів його у серцях кожної особи. Судячи після новинок щоденних часописей як взагалї люди тепер поводяться, то здається, що неможливо навіть подумати, щоб Ісус тепер царював у серцях людських. Самоволя, хвальба, гордість, жорстокість і лукавство навіть наліпших людей у світі є зовсім чужостороннім для покїрного, люблячого, милосердного і симпатичного духа нашого Господа Ісуса.

Сей мильний перевід знаходиться в Луки 17:20,21, де читаємо: „Як же спитали Його Фарисей коли приїде царство Боже, відказав їм, і рече: Не приїде царство Боже з постереганнем ані казати муть: Дивись он, бо царство Боже у вас у середині.” Спевністю, що Ісус не розумів, що царство Боже було в середині гипокритичних Фарисейїв. Щож Він розумів тоді? Відповідь знаходиться в словах „у вас у середині.” Коли властиво переложити сї слова, то вони означують „між вами.” В дійсно-сти Ісус відмовився відповісти на їх питання, тому що їх серця були в невластивім стані, отже за се Він докорив їм, кажучи: Коли царство буде установлене, тоді не буде жадної демонстрації; ані шуму ані гуку; ані не буде трублення труб ані валення землі. Царство буде установлене в неспостережений спосіб; воно приїде як злодій в ночі; ви не будете приглядатися ані не будете знати коли буде установлене; ви лише побачите, що воно є між вами. Іншими словами Ісус сказав до лукавих Фарисейїв: Ви не будете знати коли то царство буде установлене, аж поки воно не буде в силі, між вами, а не в середині у вас.

Нїхто не буде знати про се лише люди чесні; вірні дослідники Слова Божого; сї що студіюють писання і чувують над ознаками Його присутности. Пишучи до своєї вірної клїси Павло сказав: „Виж браття не в темряві, щоб той день як злодій, захопив вас.” — 1 Сол. 5:4.

Ціль сєї лекції є доказати три слїдуючі точки:

(1) Що царство Боже значить Боже правите-

льство, правління або власть, котре має бути установлене на землі.

(2) Що цар котрий має установити Боже правительство на землі є Господь Ісус, і що Він буде мати в товаристві 144,000 інших, вибраних з між людей від першого приходу Ісуса. Разом всі будуть царями на землі через тисячу років, і будуть невидимі для людства так як сатана був невидимим володарем.

(3) Що робота царства буде збудити всіх хто у гробі і дати їм, разом з тими, що тоді будуть жити на землі, знання і здібність отримати вічне життя на землі; і що підчас тисячу років науки і піднесення, сатана буде зв'язаний так, що він не буде міг перешкаджувати роботі.

Глянувши назад до Едену, ми бачимо, що Бог установив там своє правительство, свою власть на землі в особі прародка Адама, до котрого Бог сказав: 'Множиться і наповняйте землю, і пануйте над землею, над птицями і рибами і звірями.'

Адам був Божим представителем в царстві Божім на землі. Ся посілисть землі включала привилєї мвожити і наповняти землю родом людських істот. Адам мав цілковиту контролю над рибами птицями і звірями польовими. Се було Боже правительство, Боже панування і Божа власть, що спочивала в руках Адама.

Близько з Божим правительством в правління даним Адамові була зв'язана ще одна особа. Бог сотворив прекрасне і розумне сотворіння на духовім поземі, Люцифера. Бог поставив Люцифера сторожом над чоловіком, яко ангела хранителя, котрий мав охороняти чоловіка від невидимих небеспек, так як є в іншій місці сказано, що 'ангел Господень чатує навкола тих, що люблять Його, і стараються чинити Його волю в телершнім часі.

Ось таке було Боже царство на землі. Однак се царство було знищене зрадником. Сим зрадником був Люцифер. Побачивши красоту і гармонію, яка існувала в Божім царстві на землі, і предвидівши час, коли земля буде цілковито підневолена і буде красна до не понятя; предвидівши також, що Адамові потомки наповнять землю і будуть жити в щастю, задоволенню і в мирі, без скази гріху або смутку, Люциферове серце наповнилося завистю до Бога, і він вельми забажав свого власного царства, подібного до Божого. Про його амбіцію читаємо в пророцтві Ісаїї 14:13,14 де є представлено, що Люцифер сказав: „Взійду аж на небо, над Божими зорями престол поставлю, — засяду на горі між богами ... рівнею тому зроблюсь, що Всевишнім зветься.

Із своєю зрадничою і лукавою думкою, Люцифер замірив присвоїти собі Адамові почу-

вання з зробити його невірним зглядом Бога, знаючи добре, що Бог відкине його. Люцифер поступив із своєю зрадою дальше чим се. Він углянував звести Адама через жону. Щоб доконати цього, він мусів перше ошукати жінку, що ніби Бог є їх ворогом, а він Люцифер, був їх дійсний приятель. По сім як Бог сказав Адамові, що він умре, если буде їсти з заказаного дерева, Люцифер сказав до Еви: „Ні бо не помрете. А се Бог знає, що скоро поїсте з нього, відкриються вам очі, і будете як боги, знаючі добре і лукаве.” — 1 Мойсея 3:3,4.

Ісус назначив сі слова Люцифера яко брехню. (Йоана 8:44) Люцифер однак був успішний у своїм грішнім змаганню. Ева була ошукана. Вона повірила, що Люцифер був їх приятелем а Бог ложником і ворогом. Вона зіла заказаний овоч і спокусила Адама.

Бог засудив їх обоє, і вигнав з їх красного дому раю. Під сим засудженнем на смерть народилися діти котрі наслідили то саме засудження, і передали його дальше своїм потомкам. І так весь рід людський наслідив гріх і смерть, і то прекрасне, чисте і гармонійне цартво Боже було знищене і опоганене. Тоді воно скінчилося, і зрадник, котрий збурих Боже царство на землі був описля названий Вужем, Змією, Сатаною і Дияволом. Від того часу він стався ворогом Божим і людським, і Біблія каже, що і він остаточно буде кинений в огнянне озеро і буде цілковито знищений. — Маттея 25:41; Одкриття 20:10.

Пізнійше сатана впровадив декотрих ангелів у гріх, і остаточно вспів збудувати собі царство таке як Боже. Воно сталося подібне до Божого царства в тім зміслі, бо як царство Боже оперує в небі між ангелами і на землі між людьми, так і диявол зміг звести декотрих ангелів і впровадити їх у гріх, і по сім його царство було в небі і на землі. У Маттея 25:41. Ісус згадує про „диявола і його ангелів”, а до Фарисеїв Ісус сказав: „Ви від отця вашого диявола, і хотіння вашого отця диявола хочете робити.” (Йоана 8:44) Сі злі ангели, і всі самолюбні, жорстокі, злобні і амбітні люди, котрі не дбали за свого ближнього хіба лише щоб ошукати його, гнобити і користувати його, становлять царство Сатани.

Такі люди все були сатанським зрядом у виконуванню його злих замірів і були його представителями на землі. Ісус, промовляючи до релігійних гіпокритів в його часі, сказав: „Ви від отця вашого диявола і хотіння його хочете робити.” Знову Павло сказав, що Сатана є богом свого світа; а Йоан заявив, що „весь світ лежить у ляхому.”

Писання дуже часто згадує, що Божа ціль є знищити диявольске царство а установити

царство Боже на землі. Коли воно буде установлене, тоді вже не один чоловік буде представляти Бога на землі, а на землі буде повно без гріха чоловіків і жінок, всі будуть тишитися вічним життям, і будуть мати назад пановане над рибами, птицями і звірями.

Бог назначив тисячу років, щоби назад установити царство Боже на землі. Він також назначив свого Сина, нашого Господа Ісуса Христа, виконати сю роботу; отже період тисячу років називається „День Христа”, або „царство Христове” і „день суду.”

Дуже мало людей розуміє, що Боже царство буде в силі як на небі так і на землі. Сей факт є досить ясно зазначений в листі до Ефесян 1:10: „Щоб у порядкуванню сповнення времен зібрати все в Христі, те, що на небесах, і те, що на землі.” Коли сі всі річі будуть привернені через Христа, тоді вже не буде злих ангелів в небі, а на землі усі люди будуть совершенні, чисті і послужні. Се є одна часть „тайни Божого царства.” Але ще є один начерк царства Божого, котрий був тайною через довгий час і лише в сім часі став ясним, зрозумілим.

Ся тайна є: Коли Ісус зачне привернення, тоді Він буде мати в товаристві 144,000 інших духових істот, котрі одного часу були чоловіками і жінками на сій землі, але котрі зробили з Господом угоду через жертву і вірно сповняли сю угоду аж до смерті. Сі сталися побідниками протягом християнської доби і йшли слідами Ісуса; вони терпіли з Христом і були переслідвані за правду, а однак сі річі вони переносили радісно задля нагороди яка була поставлена перед них. Сі устануть при першій воскресенню і будуть царювати з Христом через тисячу років. Вибір сьої кляси зачався в день пятидесятниці, або пядесять день по воскресенню Ісуса, і до тепер еше не скінчився. Вони є названі „невістою Агнця”, „малим стадом”, „церквою, що є тіло його.” Сі, коли будуть царювати з Христом, будуть невидимими для людей.

Дальше писання учить нас, що мужі і жени, котрі були вірні Богу перед приходом Христа, будуть представителями царства Божого на землі. Сих мужів люди будуть бачити. В одиннадцятій голві до Жидів апостол згадує імена сих вірних мужів. Між ними є Авель, Енох, Ной, Авраам, Ісаак, Яків, Мойсей, Гідеон, Барак, Самуїл і пророки. Йоан Хреститель був останній з сьої кляси. Вони встануть у першій воскресенню як люди, тут на землі, і будуть Божими представителями між людьми.

Отже царство Христове, тисяч — літне правительство, зробить привернення і буде розпоряджувати на землі через видимих представителів Царя, Христа Ісуса. Всі вірні мужі і жін-

ки, що повмирили перед Ісусом, будуть збуджені зі смерті. Вони будуть князями на всій землі і будуть помагати у воскресенню мертвих, будуть виписувати Божий закон на серцях людських і наповнять землю щасливою родиною. Вони будуть ділати під владою Ісуса Христа і Його вірних послідувателів, котрі разом будуть царювати з ним як царі і священники, невидимі для людей.

Коли то царство буде установлене, всі грішники встануть з гробу, котрих буде поверх двацять тисяч мільйонів людей. Вони будуть благословенні під зарядженнем нового правительства, котрим дасться акуратне знання чого Бог вимагає від них, і дасться їм нагоду обігатися о вічне життя, свободу, мир і щастя на землі.

Хто був вірний послідуватель Христа на землі, то після обітницї, буде брати участь у славі і роботі того царства. Сі будуть співтоваришити з Ісусом в небі яко духові істоти, і будуть невидимі для людського ока. Вони будуть царями і священниками в небі. Навіть Йоан Хреститель не буде в небі, тому що він умер перед смертю Ісуса. Ісус самий сказав, що Йоан не буде в небі; „Не явився між народженими від жінок більший од Йоана Хрестителя; найменший же у царстві небесному більший од него.” (Маттея 11:11) Если найменший в небі буде більший од Йоана, тоді Йоана не буде там.

Майже усі Християни думали, що Бог старався навести світ протягом християнської доби, і для того збирали великі суми грошей і вислалі місіонерів і евангелістів, щоб помочи Господу в сій роботі. Але їх робота їм не вдалася. Чому не вдалася? Тому що навернення світа мається доконати в царстві Божім.

Фактом є, що Бог приготавляв клясу царства через менулі віки, що було недоглянено через них, для сеї причини що вони мали свої власні пляни спасення за мудрійші від Божих, і опералися в чиненню сеї роботи в свій власний спосіб.

Біблія часто згадує про сю тайну, що була захована протягом довгих віків. Отже до тепер тайною було, що то царство буде тривати тисячу років; що воно буде благословити всі племена землі як живих так мертвих; що від часу воскресення Ісусового, Бог вибрав сю царську клясу, котра буде складатися з Ісуса голови і 144,000 святих; що ся кляса буде мати силу навести світ протягом тисячу років царювання Христа, і що світ не буде наведений перед тим часом.

Промовляючи до своїх учеників, котрі сталися членами царської родини, Ісус сказав, що для них було дано зрозуміти тайну царства

Божого, а осторожним не було дано. Всі інші не будуть знати аж поки царська кляса не буде вибрана і царство зачнетися, але тоді вже буде запізно статися членом того царства. Всі мудрі дівиці увійдуть і двері будуть заперті.

Коли робота царства скінчиться при кінці тисячу років, і коли світ буде навернений, тоді рід людський буде переданий Богу; тоді са-

тана буде випущений з в'язниці своєї на короткий час, щоб випробувати всі мільйони живих тоді на землі. У тій пробі декотрі окажуться невірними, і сі, разом з сатаною, будуть кинуті в некое озеро, що буде їх вічне знищення. Від того часу по віки вічні Боже царство буде існувати для добра всіх сотворінь, і Божа воля буде виконана на землі як і в небі.

Питання І Відповіді

ПИТАННЯ: Я ніяк не можу згодитися з вами, що коли чоловік умре, то він дійсно мертвий. Ви здаєтесь більше робити натиск на слова апостола Павла і слова Соломона чим на слова Христа. Ісус сказав до розбійника на хресті: „Нині зо мною будеш в раю.“ В іншій місці Він сказав, що „Хто вірує в мене, ніколи не вмере.“ Є написано, що при смерті Христа многі повиходили з гробів і явилися.

ВІДПОВІДЬ: Відповідаючи на перше питання, слова Ісуса були наведені кілька разів в доказ, що Він учив так як і Павло і Соломон, що мертві є мертві, невідомі і не живуть. Коли правдиві Християни воскреснуть до життя в небі, тоді вони, тому що дійсно вірили в Христа підчас Християнської доби, не будуть більше вмирати. Рівнож, коли сі Християни будуть царювати з Ісусом яко небесні царі і священники над людьми (Одкровення 20:4,6), тоді мертві встануть назад на землі яко люди, і тоді хто буде дійсно вірити в Ісуса і буде послухний Ному яко цареві і Відкупителеві, такий ніколи не вмере. Ісусові слова до розбійника на хресті не були добре розділені протинкою, і тому ся думка протиниться тому, що самий Ісус учив. Ісус сказав розбійникові того дня коли він був розпятий, що у Божім часі Ісус у своїм царстві приверне рай назад на землі; і тоді Він пригадає розбійника, як і рівнож весь рід людський, за котрий він умер, і збудить його до життя. Отже розбійник буде в раю з Ісусом яко його Царем, але він ніколи не буде в небі. За більше яснійшою відповіддю, просимо глядіть в книжочках судді Рутерфорда, а іменно, „Де знаходяться Померші?“ і „О пеклі.“

ПИТАННЯ: Чи Біблія учить посвячувати воду і чи Християнин повинен уживати таку воду як святу річ, а не як звичайну річ?

ВІДПОВІДЬ: Ні. Християнин не повинен почитати воду. Се правда, що Аарон і його сини умивалися водою перед входом до намету, як про се написано в 2 Мойсея 29:4. Однак в Новім завіті нема нігде згадано, щоб Християнин мав робити таку церемонію, с.т. посвячувати воду і вживати її як святу річ. Если є де написано в Новім завіті, щоб Християнин посвячував воду, то просимо подати в котрім місці.

ПИТАННЯ: Задля якої цілі вірний Християнин піде до неба? Чи він там насадить на себе корону, співати ме пісні і більше нічого?

ВІДПОВІДЬ: Ні. Коли Християнин воскресне у дру-

гим приході Господа Ісуса Христа, тоді зачнетися його дійсна служба і робота. Християнин не є випробований на се, що б його забрати до неба і там щоби він дармував. Ісус Христос і його вірні послідувателі будуть головними чинийками Єгови в будучих віках. Першою роботою прославлених Християнів в царстві буде дати людям правду; помочи їм йти дорогою праведности; потинати сумуючих, і привернути їм їх любячих, оздоровити слабих і недужих, і навчити їх як служити Господу. Тоді святі поставлять кожду одиницю на суд. Той суд буде продовжатися через цілу тисячу років і кожний чоловік, що ще не був на суді, стани на пробу. В 1 Кор. 6:2 читаємо: „Хіба не знаєте, що святі судити будуть світ?“ Викінчене діло вірних Християнів принесе славу і честь небесному Отцю. В 1 Петра 2:9 читаємо: „Ви ж рід вибраний, царське священство, народ святий, змилосерджені, щоб звіщати чесноти Нокликавшого вас із темряви у дивне своє світло.“ В приїшлих віках знання Єгови і служба йому буде головною радістю сеї вірної громадки слуг.

ПИТАННЯ: Адам мав два сини Каїна і Авеля. Каїн убив Авеля і був вигнаний Єговою до землі Нод. Де Каїн взяв собі жінку?

ВІДПОВІДЬ: Адам не лише мав Каїна, Авеля і Сету, ані не мав лише самі доньки. У 1 Мойсея 5:4 є написано: „Він породив синів і доньок.“ Каїн узяв собі одну із доньок свого отця за жену; інішими словами, він оженився з сестрою і вона пішла з ним в землю Нод, і там вони зачали виховувати діти. — 1 Мойсея 4:16,17.

Тоді Бог не боронив женитися братам і сестрам, бо тоді брати і сестри ще були мало здеградовані, бо походили від Адама і Еви, котрі в раю були совершенними. Навіть колиб Адам і Ева не були согрішили, то і тоді сини і доньки бузб женилися і виховували родину.

Ева була сотворена з Адамового власного тіла, і Адам сказав про ню: „Сеж кість од костей моїх і тіло від тіла мого.“ (1 Мойсея 2:23) Отже кривість брата і сестри ніколи не могла бути ближше чим Адама і Еви.

У 1 Мойсея 20:12 є записано, що патріарх Авраам, котрий угодив був Богу, оженився зі своєю пів-сестрою. Се йно постійна деградація людства і страшні наслідки, задля чого Бог заборонив женитися з близьким кривним у своїм законі через Мойсея.